14/04/2023

Αυστραλίας Μακάριος: «Πολεμήστε τη μοναξιά των ανθρώπων, με την παρουσία, τον λόγο και το χαμόγελό σας»

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Σε κλίμα βαθιάς συγκίνησης και κατάνυξης, τελέστηκε το απόγευμα της Μεγάλης Πέμπτης, 13 Απριλίου, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, στο Σύδνεϋ, η Ακολουθία των Αγίων Παθών του Κυρίου, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Μακαρίου.

Το πολυπληθές εκκλησίασμα άκουσε με ευλάβεια τα **Δώδεκα Ευαγγέλια** και τους **κατανυκτικούς ύμνους της Ακολουθίας των Παθών,** ενώ η συγκίνηση κορυφώθηκε όταν εψάλη το συγκλονιστικό αντίφωνο **«Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας…»,** κατά την περιφορά του Εσταυρωμένου.

Στο τέλος της Ακολουθίας, **ο Σεβασμιώτατος** ομίλησε καταλλήλως για το **Θείο Δράμα** και απηύθυνε λόγους πνευματικής οικοδομής προς τους παριστάμενους πιστούς, ανάμεσα στους οποίους ήταν και ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στο Σύδνεϋ, κ. Ιωάννης Μαλλικούρτης. Καταρχάς, αναφέρθηκε επιγραμματικά στις δώδεκα ευαγγελικές περικοπές που αναγνώσθηκαν, οι οποίες περιγράφουν τα γεγονότα από τη σύλληψη έως και την ταφή του Χριστού.

Το συναίσθημα της μοναξιάς

Στη συνέχεια, επικέντρωσε την προσοχή του στο συναίσθημα της μοναξιάς που διακρίνεται να διακατείχε τον Ιησού ήδη από τον Κήπο των Ελαιών, όπου προσευχήθηκε για τελευταία φορά, έως και τη Σταύρωσή Του στον Γολγοθά. Υπενθύμισε ότι κάτω από τον Σταυρό είχαν παραμείνει μόνο η Παναγία και ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος, ενώ όλοι οι υπόλοιποι είχαν εξαφανιστεί. Τότε ο Κύριος απευθύνθηκε στον Ιωάννη με τον λόγο: «Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου», αναθέτοντας στον αγαπημένο μαθητή Του να προστατεύει τη μητέρα Του. Ο Αρχιεπίσκοπος εξήγησε ότι ο Χριστός, με τον παραπάνω λόγο, θέλησε να εκφράσει την ευγνωμοσύνη Του προς τον Ιωάννη τον Θεολόγο, αναγνωρίζοντας ότι μόνο εκείνος παρέμεινε δίπλα Του ως το τέλος και Του συμπαραστάθηκε στη μοναξιά Του.

Οι πόνοι

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος σημείωσε πως *«καθώς μελετώ τα Ευαγγέλια και προσπαθώ να τα ερμηνεύσω και να τα φιλοσοφήσω, καταλήγω στο ότι οι πόνοι που προέρχονται από τα καρφιά ίσως να μην είναι τόσο δυνατοί όσο είναι οι πόνοι της μοναξιάς»*. Απευθυνόμενος με πατρική αγωνία προς το εκκλησίασμα, επισήμανε: *«Δεν θα έχουμε μεγαλύτερη ευλογία στη ζωή μας από το να συμπαραστεκόμαστε στους ανθρώπους που περνούν τη δική τους δοκιμασία και ανεβαίνουν τον δικό τους Γολγοθά. Που μπορεί να μην είναι σαν τον Γολγοθά του Χριστού, και οπωσδήποτε δεν είναι, ωστόσο ο κάθε άνθρωπος βιώνει τη δική του περιπέτεια, τη δική του αγωνία, τον δικό του πόνο. Μην περιφρονείτε την αγωνία και τον πόνο του πλησίον. Μην περιφρονείτε τον άνθρωπο που είναι δίπλα σας. Δώστε του τη δυνατότητα να σας μιλήσει, να σας ανοίξει την καρδιά του. Κάντε τον κάθε άνθρωπο που είναι δίπλα σας να μην αισθάνεται μόνος. Έχουμε όλοι μας ευθύνη για τις αυτοκτονίες που γίνονται. Γιατί δεν δώσαμε τη δυνατότητα σε αυτούς που είναι γύρω μας, να μας ανοίξουν την καρδιά τους και να μην φτάσουν σε αυτή την απονενοημένη πράξη, να δώσουν τέλος στη ζωή τους. Γι' αυτό, σάς παρακαλώ, πολεμήστε με την παρουσία σας, με τον λόγο σας, με το χαμόγελό σας, με τη συμπαράστασή σας, την μοναξιά των ανθρώπων. Και δώστε τους αγάπη και στοργή, γιατί αυτό είναι τελικά που θα λάβετε κι εσείς από τον Χριστό, και σε αυτή και στην άλλη ζωή».*

©Mark Petropoulos

©Mark Petropoulos

©Mark Petropoulos

©Mark Petropoulos

©Mark Petropoulos

©Mark Petropoulos

©Mark Petropoulos

©Mark Petropoulos